

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Nehemia 8, 17 -18,
Middagdienst

Broeders en zusters,

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Zingen : Psalm 33 : 1, 2 en 8**
- 4. Gebed voor de opening van het Woord**
- 5. Schriftlezing : Nehemia 8**
- 6. Zingen : Themalied 'Danken is vieren' op de wijs van Psalm 118 (3 verzen)**
- 7. Tekst : Nehemia 8 : 17 - 18**
- 8. Zingen : Gezang 169 : 1 , 2 en 5**
- 9. Geloofsbelijdenis van Nicea**
- 10. Zingen : Psalm 148 : 1 en 5**
- 11. Dankzegging en gebed**
- 12. Inzameling van de offergaven**
- 13. Slotzang : Gezang 141 : 1 en 3**
- 14. Zegen**

Tekst themalied:

Het volk is jarenlang verbannen.
Nu volgen ze hun leiders na.
Die leiding is bij wijze mannen:
bij Ezra en Nehemia.
Eerst gaan ze dan de tempel bouwen.
Daarna de muren van de stad.
Nehemia heeft veel vertrouwen.
God zegent en bevestigt dat.

Dan komen alle Isra-lieten,
want Ezra leest het wetboek voor.
Daar zijn de priesters en Levieten.
Zij geven ook Gods boodschap door.
De mensen luisteren aandachtig.
Ze horen van Gods majesteit:
de Heer is heilige en almachtig,
en groot van goedertierenheid.

Het volk denkt aan die veertig jaren.
Toen was Gods zorg er steeds geweest.
En om daar iets van te ervaren,
viert men nu het Loofhuttenfeest.
De priesters laten 't volk nog weten:
wees niet verdrietig, of bevreesd.
Dan deelt men met elkaar het eten.
Zo wordt het danken ook een feest!

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

[Feestelijke bedrijvigheid] Het is een drukte van belang in Jeruzalem. Waar je kijkt, zie je mensen met takken sjouwen. Takken van de olijfboom, de oleaster, de heerlijk ruikende mirte, van de palm. Sommige mensen slepen de takken naar het dak van hun huis. Anderen naar de binnenplaats van hun huis. En weten jullie wat ze er van gaan maken, jongens en meisjes? Ik denk de meeste van jullie wel. Ze gaan hutten bouwen van die takken. En het is niet zo dat vaders hutten aan het bouwen zijn voor hun kinderen. Om in te spelen. Nee, ze bouwen de hut voor het hele gezin. Om daar met z'n allen in te gaan zitten. Dat moet toch een vreemd gezicht zijn geweest. Een beetje alsof iedereen in ons land zijn tent of caravan in de tuin zet en daarin gaat wonen. En misschien ook slapen. Dat zou toch wel vreemd zijn. Waarschijnlijk zouden er ook wel mensen mopperen als de overheid zou zeggen dat iedereen een week in zijn tent of caravan moest gaan wonen en niet in zijn huis. Maar in Jeruzalem kijkt er niemand boos. Integendeel. De mensen zijn blij en ze zijn vriendelijk tegen elkaar. Het is er heel gezellig en overal waar je kijkt zie je blijde gezichten.

Wat is hier aan de hand, jongens en meisjes? Waarom gaan mensen voor een week in een hut van takken en bladeren wonen, terwijl ze gewoon in hun huis kunnen gaan zitten? Hun huizen die niet ver weg zijn, zoals bij ons als we op vakantie zijn en in een tent of caravan slapen. Maar hun huizen zijn vlakbij. Waarom ze dit dan toch doen? Het antwoord is heel eenvoudig. Omdat de Here dat van ze vraagt en ze op deze manier de Here hun dankbaarheid willen tonen. En dit feest duurde maar niet een middag of avond. Dit feest duurde 8 dagen! Acht dagen feest, jongens en meisjes. Dat kennen wij helemaal niet. Zelfs niet bij een bruiloft. Maar dat heeft de Here voorgeschreven. Acht dagen feest. Ik bedien u dan ook het Woord van de Here onder het volgende thema.

[Thema] Het dankbare volk Israël viert een groot feest voor de Here.

Er zijn wel mensen die denken dat kind van God zijn maar een saai iets is. Iets voor mensen die altijd maar serieus zijn. Nu zal ik niet ontkennen dat serieus zijn er ook bij hoort. Maar wie alleen maar in grote ernst leeft, mag zich afvragen of hij wel een goed beeld van God heeft. **[God houdt van feesten]** Want als we kijken naar de feesten die God zijn volk had opgedragen te houden, dan krijg je toch een ander beeld. God geeft geen feestjes. God geeft feesten. Zoals de Here Jezus ook heeft laten zien dat God maar

niet zuinigjes is. Het eerste grote wonder dat de Here Jezus deed was een enorme hoeveelheid water in een enorme hoeveelheid wijn veranderen. En het was maar niet een simpel wijntje, maar een overheerlijke wijn. Zo is God ook. Als we in zonden leven en niet naar Hem luisteren dan straft Hij. Soms zelfs met heel zware straffen. Maar als alles goed is, dan is het ook echt goed.

[Blijdschap over terugkeer] De tijd waarin onze tekst zich afspeelt is voor de Here een heel blijde tijd geweest. Het volk van God was net teruggekeerd uit Babel. Daar hadden ze 70 jaar als vreemdelingen geleefd. Weg van thuis. Weg van Jeruzalem. De Here had ze als gevangenen laten wegvoeren uit hun vaderland. Want ze hadden geweigerd naar de Here te luisteren. Hoeveel profeten de Here ook had gestuurd. Hoeveel tegenslag de Here ze ook had laten ervaren. Ze hadden niet naar Hem geluisterd. En toen de maat vol was voor God, had Hij ze weg laten voeren naar een ver land. En hun geliefde stad Jeruzalem had de Here laten verwoesten. Zelfs van de tempel van God was niets overgebleven. Als God niet door zijn profeten had laten voorzeggen dat ze na zeventig jaar ballingschap weer terug zouden keren naar Jeruzalem, dan zou je gedacht hebben dat het voorbij was met Israël. Dat God zijn volk voor altijd de rug had toegekeerd. Maar dat was niet zo geweest. Het volk was teruggekeerd in het land dat de Here ze in de dagen van Jozua in bezit had gegeven. Ze hadden de tempel van de Here herbouwd. Ze hadden Jeruzalem weer bewoonbaar gemaakt. Zo gaf de Here zijn volk een nieuw begin.

En wat doe je nu, jongens en meisjes, als je een tijd lang heel erg ondeugend en vervelend bent geweest? En als je ouders je daarvoor flink gestraft hebben en je echt spijt hebt van wat je allemaal verkeerd gedaan hebt. Wat doe je dan, om te laten zien dat je spijt hebt en je het voortaan anders wilt doen? **[Berouwvolle Israëlieten]** Dan ga je dat natuurlijk laten zien door goed naar je ouders te luisteren en door echt gehoorzaam te zijn. En dat is ook precies wat het volk Israël ging doen. Lange tijd hadden ze slecht naar de Here geluisterd en nu gingen ze daar weer werk van maken. De priester Ezra, zeg maar de belangrijkste dominee in Jeruzalem, liet het boek van de wet van Mozes halen. Het boek met al de bepalingen die de Here via Mozes aan zijn volk had gegeven. Veel van die bepalingen waren ze vergeten. Maar nu gingen ze luisteren, want ze wilden God niet weer boos maken. Ze wilden de Here juist blij maken door te doen wat de Here van ze vroeg. Ze wilden als gehoorzame kinderen leven. Urenlang luisterden ze naar de

voorlezing van de wet. De Levieten, de dienaren van God in de tempel, legden vervolgens aan de mensen uit wat er bedoeld werd met datgene dat voorgelezen was. Zo kregen de mensen meer en meer inzicht in de wet van God. Zo gingen ze de Here steeds beter begrepen. Ze leerden wat God belangrijk vindt. Ze leerden wat God vreselijk vindt. Ze leerden hoe God gediend wil worden.

Bij het luisteren naar de wet, ging het volk pas echt beseffen hoe ongehoorzaam ze geweest waren. Hoe slecht ze de Here hadden gediend. **[Verdriet over ongehoorzaamheid]**

En dat riep natuurlijk heel veel verdriet en schaamte op. Als je beseft hoeveel je iemand gekwetst hebt, al dan niet bewust, dan kun je daar heel verdrietig van worden. En het volk begon dan ook te huilen van verdriet en schaamte. Op zich een mooie en gezonde reactie van het volk. Iets waar wij ook allemaal iets van kunnen leren. Want wij zijn vaak wel heel gevoelig voor het leed en verdriet dat ons wordt aangedaan. Maar we hebben soms weinig oog voor het verdriet dat we een ander aandoen. En ik vrees dat onze gevoeligheid voor wat we de Here aandoen, vaak nog zwakker ontwikkeld is. Maar nu was het volk wel gevoelig hiervoor en het barste in huilen uit.

Maar nu greep Ezra toch in. Want hoewel er op zich niets verkeerd was aan dit verdriet, toch mocht het verdriet op dat moment niet de boventoon voeren. Want hoewel God wil dat we berouw en verdriet hebben over onze zonden, is dat toch niet het hoogste doel van God. **[Niet huilen]** Want uiteindelijk wil God dat dit verdriet ervoor zorgt dat God weer onze vreugde en ons geluk wordt. Zoals Ezra dat ook met zoveel woorden in vers 10 zegt: ‘Maak een feestmaal klaar met lekker eten en drinken, en deel ervan uit aan wie niets heeft, want deze dag is gewijd aan onze Heer. Wees niet bedroefd, want de vreugde die de Here u geeft, is uw kracht.’ Hier vinden we een diep geheim van het leven met de Here. Het leven kan vol verdriet zijn. En dat is het soms echt. Maar het leven met God. Met de Here die vol is van genade en liefde. Dat geeft ons in ons verdriet de kracht om door te gaan. De wetenschap dat Hij er is en uiteindelijk alles goed zal maken. Dat geeft de levenskracht om door te gaan en niet moedeloos bij de pakken neer te zitten.

‘Vier feest’ zegt Ezra tegen het volk. ‘Wees blij, want de Here wil met u verder.’ En zo vierden ze feest en verdiepten ze zich verder in de bron van hun vreugde. In de Here. En ze gingen ze dus verder met lezen uit het Woord van God. Totdat ze bij de instelling van het Loofhuttenfeest kwamen. **[Loofhuttenfeest]** Mogelijk zoals we dat beschreven vinden in Leviticus 23 vers 39 en verder. Dit Loofhuttenfeest had een dubbele betekenis.

Het was aan de ene kant een oogstfeest. Zoals Deuteronomium 16 : 15 ons leert. Waar staat: 'Zeven dagen lang moet u voor de Here, uw God, feestvieren op de plaats van zijn keuze. Hij zal immers al uw werk zegenen en u een rijke oogst geven. Vier daarom uitbundig feest.' Aan de andere kant was dit feest ook bedoeld, aldus Leviticus 23 : 42, 'om de kinderen eraan te herinneren dat God de Israëlieten in hutten liet wonen toen Hij hen uit Egypte wegleidde.' Het feest is dus bedoeld om stil te staan bij de beschermende en verzorgende hand van de Here. Dat moesten ze vieren. God zorgt voor ons.

Vanuit die rust en dat vertrouwen kunnen ze dan ook uitdelen aan hun naasten die in mindere omstandigheden verkeren. **[Dankbaarheid wil delen]** Weggeven van wat je van de Here hebt ontvangen is een diep teken van dankbaarheid. Het is laten zien dat je je overvloed als een geschenk van de Here ziet. En hoe kun je de Here meer eren dan door ook anderen in jouw rijkdom te laten delen? Mensen die het minder hebben. Zodat zij met jou blij kunnen zijn voor het aangezicht van de Here. Want hoe kan iemand feest vieren voor de Here als hij honger heeft of zich niet fatsoenlijk kan vertonen? Hoe kun je als dankbaar kind van God je hart afsluiten voor die naaste die ook door Hem geschapen is, maar voor wie de omstandigheden zo moeilijk zijn dat hij geen feest kan vieren? Vandaar ook dat de kinderen van de Morgenster geld meenemen naar school om straks met Sinterklaas aan kinderen die gebruik moeten maken van de Voedselbank, op 5 december een cadeau te kunnen geven. Zodat ook zij Sinterklaas kunnen vieren. Zodat ook zij blij kunnen zijn. En als je niet op de Morgenster zit, dan geeft dat niet, want ook dan kun je van je geld een cadeau kopen voor een kind van de Voedselbank. Binnenkort zal die actie ook in de kerk weer van start gaan. Dus iedereen kan meedoen en een kind blij maken dat het veel minder heeft dan jij.

Zo gebeurde het. Alle mensen die uit de ballingschap waren teruggekeerd maakten loofhutten en gingen erin wonen. Waarom? Omdat God dat graag wilde en zij Gods wil wilden doen. Dit gebod van de Here om het Loofhuttenfeest te vieren was al eeuwen niet nageleefd. Het was voor het laatst gedaan onder Jozua, de opvolger van Mozes. **[Na 750 jaar]** Dat is bijna 750 jaar geleden. Maar nu was het weer zover. Het volk Israël vierde zeven dagen feest voor de Here. En op de achtste dag was er een feestelijke samenkomst en werden God allerlei offers gebracht. Uit dank voor de bescherming in de dagen van de ballingschap. Uit dank voor de terugkeer naar Jeruzalem. Uit dank voor het feit dat ze Jeruzalem mochten herbouwen. Met een tempel voor de Here en huizen

voor zichzelf. Uit dank dat ze eten en drinken hadden. Uit dank voor Gods beschermende en verzorgende Vaderhand.

En je kunt je afvragen of wij deze dankdag niet veel te sober vieren. Zou het niet uitbundiger kunnen en mogen. Al weet niet natuurlijk niet hoe groot de dankbaarheid in uw hart is. *[Hoeveel feestvreugde]* Ook weet ik niet hoe uitbundig straks uw gaven in de collecte zullen zijn. Want dat er alle reden is om God te danken mag duidelijk zijn. Want de Here heeft de meesten van ons werk gegeven. De Here heeft opnieuw een goed seizoen van groei en bloei gegeven. We hoeven ons geen zorgen te maken over onze voedsel, onze kleding en onze huisvesting. We hoeven ons ook geen zorgen te maken over de vrijheid waarin we de Here mogen dienen en belijden. We leven in een vrij land en er is geen oorlog of dreiging van oorlog. Onze overheden, defensie, politie en justitie zijn niet volmaakt, maar er is geen sprake van structureel onrecht en machtsmisbruik. We beschikken over uitstekende medische voorzieningen. De kinderen kunnen naar school om vaardigheden en kennis op te doen. Wat zijn we gezegend en wat hebben we veel reden om de Here te danken!

Amen